

ÎNREGISTRAREA CĂSĂTORIEI

Declarația de căsătorie se face personal, de către viitorii soți, în scris, la primăria locului de domiciliu sau de reședință al unuia dintre viitorii soți. Căsătoria se va încheia după 10 zile calendaristice de la data depunerii actelor în care se cuprind atât ziua când a fost făcută declarația, cât și ziua în care se oficiază căsătoria.

Odată cu declarația de căsătorie, viitorii soți prezintă următoarele acte:

- Documentul cu care se face dovada identității, în original și în copie xerox;
- Certificatul de naștere, în original și în copie xerox;
- Certificatul medical privind starea sănătății, valabil 14 zile calendaristice de la data emiterii, care trebuie să conțină mențiunea expresă că persoana se poate sau nu se poate căsători;
- Documente, în original și în copii, traduse și legalizate ori certificate de ofițerul de stare civilă din care să rezulte desfacerea căsătoriei anterioare, dacă este cazul;

În declarația de căsătorie, viitorii soți vor arăta că nu există niciun impediment legal la căsătorie și vor menționa numele de familie pe care îl vor purta în timpul căsătoriei, conform dispozițiilor art. 282 din Legea nr. 287/2009 privind Codul Civil, precum și regimul matrimonial ales. În situația în care viitorii soți stabilesc un alt regim matrimonial decât cel al comunității legale, vor prezenta o fotocopie a convenției matrimoniale, autentificată de către notarul public.

Dovada identității se face cu următoarele documente:

- Pentru cetățenii români – buletinul de identitate, cartea de identitate provizorie sau pașaportul cetățeanului român care are stabilit domiciliul în străinătate;
- Pentru cetățenii Uniunii Europene sau Spațiului Economic European – documentul de identitate sau pașaportul emis de statul aparținător;
- Pentru apatrizi – pașaportul emis în baza Convenției privind statutul apatrizilor din anul 1954, însoțit de permisul de ședere permanentă și temporară, după caz;
- Pentru cetățenii statelor terțe – pașaportul emis de statul ai căror cetățeni sunt, în care să fie aplicată viza de intrare pe teritoriul României; viza trebuie să fie valabilă atât la data depunerii declarației, cât și la data oficierei căsătoriei;
- Pentru cetățenii cărora li s-a acordat o formă de protecție în România – documentul de călătorie emis în baza Convenției de la Geneva din 1951 sau, după caz, documentul de călătorie pentru străinii care au obținut protecție subsidiară – protecție umanitară condiționată și legitimația eliberată de O.R.I.;
- Pentru cetățenii solicitanți de azil în România – pașaportul emis de statul ai căror cetățeni sunt, însoțit de documentul temporar de identitate.

Următoarele categorii de documente nu sunt valabile pentru încheierea căsătorie pe teritoriul României:

- documentul temporar de identitate, pentru solicitanții de azil, care are înscrisă mențiunea

"identitate declarată";

- documentul care face dovada statutului de tolerat;
- decizia de returnare.

Dovada desfacerii căsătoriei anterioare se face cu următoarele documente:

- sentința de divorț, în copie legalizată de instanța care a pronunțat-o, rămasă definitivă;
- certificatul de divorț emis de birouri notariale sau primării.

Dovada încetării căsătoriei anterioare se face cu certificatul de deces al fostului soț, la care se anexează și certificatul de căsătorie.

Situații particulare:

A. În cazul în care viitorii soți sunt cetățeni români cu domiciliu în străinătate, acestia se vor legitima cu pașaportul aflat în termenul de valabilitate, iar unul dintre viitorii soți va prezenta și cartea de identitate provizorie prin care să facă dovada formei de ședere pe rază Sectorului 1.

Când viitorii soți au locul nașterii în România, iar din confruntarea datelor înscrise în certificatul de naștere rezultă că au intervenit modificări în statutul civil (căsătorii, divorțuri, schimbări de nume etc.), se procedează mai întâi la înscrierea pe marginea actului de naștere a mențiunilor referitoare la modificările intervenite, după care se primește declarația de căsătorie.

B. În cazul căsătoriei unui cetățean străin, alături de documentele enunțate anterior, este necesar să se prezinte următoarele acte:

- dovada eliberată de misiunea diplomatică sau oficiul consular de carieră ale țărilor ai căror cetățeni sunt, din care să rezulte că sunt îndeplinite condițiile de fond, cerute de legea lor națională, pentru încheierea căsătoriei;
- declarația autentificată de un notar public, din care să rezulte că soțul cetățean străin nu cunoaște niciun motiv de natură legală care să împiedice încheierea căsătoriei;
- cetățenii statelor, cu care România a încheiat tratate, convenții sau acorduri de asistență juridică în materie de stare civilă, pot prezenta în locul dovezilor emise de reprezentanțele diplomatice, documente eliberate de autoritățile competente ale statului de cetățenie, datate recent – maximum 3 luni de la emitere-, ori care au prevăzut, în conținut, termenul de valabilitate;
- cetățenii statelor care nu au misiune diplomatică ori oficiu consular acreditat în România și care sunt în imposibilitatea de a obține dovada, pot prezenta o declarație dată pe propria răspundere, autentificată de un notar public, din care să rezulte că viitorul soț, cetățean străin sau apatrid, nu este căsătorit și îndeplinește condițiile de fond cerute de legea sa națională pentru încheierea căsătoriei în România.

Dacă cetățeanul străin nu este cunoscător al limbii române, precum și în cazul în care unul sau

ambii soți au handicap auditiv sau surdocecitate, se va folosi interpret autorizat sau, după caz, interpret autorizat al limbajului mimico-gestual ori al limbajului specific persoanelor cu surdocecitate, atât la depunerea actelor cât și în ziua oficierei căsătoriei.

Documentele prezentate de cetățenii străini (certIFICATELE DE NAȘTERE, SENTINȚELE DE DIVORȚ), eliberate de statele ai căror cetățeni sunt, împreună cu traducерile (dacă nu sunt făcute în România), vor fi legalizate, după cum urmează:

a) Documentele eliberate de institutii ale statelor semnatare ale Convenției de la Haga din 05.10.1961 se apostilează;

b) Documentele eliberate de statele cu care România a încheiat tratate/convenții/acorduri de asistență judiciară sunt scutite de supralegalizare, apostilare sau orice altă formalitate;

c) Documentele care nu se regăsesc în una din situațiile prevăzute anterior, se supralegalizează, în conformitate cu prevederile art. 72 alin. 6 din Metodologia cu privire la aplicarea unitară a dispozițiilor în materie de stare civilă, aprobată prin H.G. nr. 64/02.03.2011, coroborate cu prevederile art. 1093 din Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Procedura supralegalizării documentului presupune existența a trei ștampile pe originalul documentului prezentat, după cum urmează: ștampila aplicată de autoritatea emitentă a actului, conform procedurii stabilite de statul de origine, ștampila misiunii diplomatice a României din statul de origine sau a misiunii diplomatice a statului de origine din România; ștampila Ministerului Afacerilor Externe din România – Direcția Relații Consulare, cu sediul în Aleea Alexandru nr. 24, sector 1.